

#tuitsdecultura

Me he hecho una web porque me hacía mucha ilusión! Aquí está! :) <http://www.macarena-garcia.com>

@macarenagarcia0
Macarena García Actriu

Acaban de nombrar mi libro sobre Pistorius para un premio en UK y sólo me entero por Twitter. Resulta que para algo sirve esto...

@JohnCarlin5
John Carlin Escriptor

Y a los que opinan sin leer, sin ver o sin escuchar... Que les den. A ellos y a sus estúpidos prejuicios.

@josecorbacho
Jose Corbacho Actor

Creo que se lee distinto, en otros soportes, pero que la lectura atenta de determinados libros debería persistir de @educaixa @ftsaez @leeres

@LauraBorrás
Laura Borrás Dir. Institut. Lletres Catalanes

nisme psicològic, perquè tinc els mateixos problemes, la diferència és la meua manera de percebre'ls. No em sento tan frustrat.

A veure si deixa d'escriure...

No es preocupi. Només hi ha un lloc on em sento bé: a aquesta taula on sóc ara, quan estic escrivint. Si no escric em sento molt malament.

La seva prosa és tot l'oposat a l'estil de Proust i, tot i això, provoca en el lector un efecte semblant: aquesta sensació de la vida quotidiana travessant les pàgines. Li agrada la comparació?

Es un dels meus favorits. Si bé els nostres impulsos poden haver estat semblants, la realització de les novel·les és molt diferent, les meves frases i estructures són més simples i directes, la meua complexitat no es troba en l'estil ni en el llenguatge.

I, de la seva experiència com a traductor de la Bíblia al noruec, li ha quedat alguna cosa?

Potser sí. Sempre em surt la preocupació existencial pel sentit.

Un dels seus temes és la identitat masculina...

La construcció d'una identitat és el tema de tota la sèrie. De petit, et

IDENTITAT MASCULINA

“La societat ens conforma de manera brutal, i ens fa creure que això és natural”

diuen unes determinades coses i, als anys 70, hi havia unes normes molt estrictes sobre què ha de ser un home. I, si no les complies, eres castigat. Els nens que jugaven amb les nenes rebien càstigs o els deien *marrietes*. La societat ens conforma d'una manera brutal, i ens fa creure que aquestes normes que ens inculca procedeixen de la natura.

El físic, el cos, és molt important en aquest llibre.

Si un nen no és sotmès a una intensa activitat física, es torna boig. És una cosa que m'he aplicat també a l'edat adulta: practico esquí, escalada... Vaig ser feliç de petit gràcies a les activitats físiques a l'aire lliure.

Què està escrivint?

Una llista comentada de tota mena de coses: sabates, mocadors... petites coses, ho lliuraré d'aquí uns dies i després faré una altra novel·la.●

LLEGIU UNA VERSIÓ MÉS ÀmplIA DE L'ENTREVISTA A www.lavanguardia.com

FAMÒBIL

Llúcia Ramis

L'ens que etiqueta les generacions ha determinat que els nois posteriors a la del Mil·lenni integren la Generació Z. No tenen res a veure amb Mazinger Z, sèrie que es va estrenar gairebé abans que naixessin els seus pares. Ells ho varen fer amb l'anomenada Bombolla Punt Com, han viscut sempre amb internet, dominen la tecnologia i són molt actius a les xarxes socials. Estan acostumats a obtenir resultats immediats, clic. Es prenen la distància i la privacitat d'una altra manera.

Paradoxes: tot i que són més individualistes que altres generacions, mostren una forta ètica social. Estan immersos a l'era de les connexions, però els costa comunicar-se. D'altra banda, a qui no li va costar a la seva edat? Els grans voregen els disset anys. Si bé no contempen l'educació ni la feina com a mitjans de subsistència, quan els preguntes què és l'Estat Islàmic, et poden contestar: “Doncs crec que són uns radicals que han anat conquerint territoris de Síria i Iraq, em sembla que al nord i a l'est. Decapiten gent”. Ho diu el Jemuel, que ho sol veure a les notícies a l'hora de dinar. D'ascendència filipina com el Dennis, que s'asseu al seu costat, estudia segon de batxillerat al Milà i Fontanals de Ciutat Vella. Formen part dels cent seixanta alumnes que s'han lliurat d'unes hores de classe per escoltar el periodista Patrick Cockburn parlar de la guerra i l'Estat Islàmic.

A l'auditori de la Pedrera sura un subtil aroma de primavera adolescent. Jordi Pérez Colomé condueix la ponència, que el corresponal a l'Orient Mitjà de *The Independent* també va oferir el dia abans al CCCB.

La iniciativa de fer Conferències Duo evita aquells buits incomprensibles que de vegades es donen als actes interessants i, a

més, instrueix els joves.

Mentre el Reporter de l'Any 2014 al Regne Unit explica les dificultats que els periodistes tenen per accedir als territoris controlats per ISIS i el compara amb el terror del nazisme, un parell de noies dormiten sota les seves jaquetes texanes, una altra consulta dissimuladament el mòbil, amagat a la motxilla sobre els genolls. Però la immensa majoria para atenció. I la prova es troba a les preguntes que fan al final.

Ni quan era estudiant, ni després, a les rodes de premsa, havia vist mai tantes ganes d'intervenir. Deu ser que la Generació Y és més passota, o que aquests nois

causa, però com que són notícia (que és el que volen), sembla que això sigui generalitzat.

Per què no s'alien tots els països musulmans contra l'EI? Què passa si algú en vol sortir? És cert que està finançat per l'Àrabia Saudita? (Cockburn: “Jo no ho puc demostrar”). S'acosta la Tercera Guerra Mundial? Per què es reclama una responsabilitat als Estats Units que no es reclama a altres grans potències com Rússia o Japó? (“Hi ha molta hipocresia, ningú no vol portar les tropes allà perquè perdrien les eleccions, però es retreu els americans que no sàpiguen resoldre la situació o l'empitjorin”). Pac-

nitat i qui salva una persona, salva tota la Humanitat. Estudia al Maria Aurèlia Capmany, a Cornellà. Al final de l'acte, ja al passeig de Gràcia, entre turistes i venedors de top manta, ella i les seves companyes Fàtima, Hajar i Rajal, m'expliquen que si l'islam té mala imatge és perquè només transcendeixen les notícies relacionades amb aquells que n'han fet una apropiació indeguda i el tergiversen. La seva religió és pacífica. Porten vel perquè no els agrada exhibir-se; volen que, si algú se'ls apropa, no sigui pel seu físic.

Durant la xerrada, una noia asseguda darrere meu prenia

MANÉ ESPINOSA

Després de la xerrada, els nois van interrogar el periodista

farien el que fos per retardar el moment de tornar a l'institut. El cas és que es passen més d'una hora interrogant l'autor d'*ISIS: El retorno de la yihad* (Ariel), que sovint admet allò de: “Bona pregunta”.

Per exemple, una jove en perfecte anglès: “Com poden fiar-se els captadors de gihadistes d'algú a qui coneixen per internet?”. La resposta és que no se'n fien, mai no donen informació. No volen militaritzar-los. Seria una pèrdua de temps, atès que ni estan formats ni sempre parlen el seu idioma; el que pretenen és convèncer-los perquè siguin màrtirs suïcides. Només una minoria d'occidentals s'uneix a la

Patrick Cockburn, autor d'ISIS: el retorno de la yihad, xerra de terrorisme amb 160 joves

taran els EUA amb Baixar al-Asad? O: “La lluita entre ideologies és una excusa per fer-se amb els recursos naturals?”, són qüestions que em deixen de pedra. Fan primer i segon de Batxillerat.

L'Amina és del Marroc, i recorda en anglès uns versos de l'Alcorà, que diuen que qui mata una persona, mata tota la Huma-

apunts. També es diu Amina, estudia al Ribot i Serra, a Sabadell. Va arribar de Pakistan fa quatre anys. Ara troba a faltar les seves amigues, abans trobava a faltar el seu pare, que fa una dècada que treballa aquí. Considera que la seva religió s'està criminalitzant: “N'hi ha que pensen que el vel et dóna més opcions de salvar-te en un atac gihadista, però no és així; la majoria dels atemptats són contra els musulmans”.

Un grup d'alumnes pregunta a un professor amb barba de segall què entrarà a l'examen d'Història l'endemà. “Tot”, respon ell. Hi ha coses que no canvien. Potser el temari tampoc. Però el futur acaba de donar-me una lliçó.●

Fundesplai
Fundació Catalana de l'Esplai

Prenem partit per la infància

Espectacles infantils

Tallers i esports

#botaxlainfancia

I més de 50 activitats!

Diumenge 10 de maig de 2015 d'11 h a 18 h / Parc Nou • Ronda del Sud, s/n • El Prat de Llobregat

Amb la col·laboració de:

www.fundesplai.org
902 10 40 30

